



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД  
Кзз 685/2026  
23.06.2026. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Ирене Ђорђевић и адвоката Едвина Прелића и браниоца окривљене ББ – адвоката Слободана Ћирића, поднетим против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу 13Кж.1.бр. 146/25 од 16.07.2025. године и КжЗ 20/2025 од 20.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2026. године, једногласно је донео

## ПРЕСУДУ

**ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Ирене Ђорђевић и адвоката Едвина Прелића, поднети против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу 13Кж.1.бр. 146/25 од 16.07.2025. године и КжЗ 20/2025 од 20.03.2026. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, а адвоката Едвина Прелића и у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти у преосталом делу, као и у целости захтев за заштиту законитости браниоца окривљене ББ – адвоката Слободана Ћирића, **ОДБАЦУЈУ**.

## Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу 13Кж.1.бр. 146/25 од 16.07.2025. године, усвојена је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Нишу и пресуда Вишег суда у Нишу К. Бр. 43/24 од 09.01.2025. године преиначена, тако што је Апелациони суд, окривљене АА и ВВ огласио кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ и осудио на казне затовра у трајању од по 2 године, док је окривљену ББ огласио кривом због извршења кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. КЗ и осудио на казну затвора у трајању од 1 године. У означене казне затвора окривљенима АА, ВВ и ББ је урачунато и време проведено у притвору од 10.11.2017. године до 07.12.2017. године. Према окривљеном АА је

изречена и мера безбедности одузимања предмета, те је одлучено о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу КжЗ 20/2025 од 20.03.2026. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА, ВВ и ББ и пресуда Апелационог суда у Нишу 13Кж.1.бр. 146/25 од 16.07.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП поднели су браниоци окривљеног АА - адвокат Ирена Ђорђевић и адвокат Едвин Прелић и бранилац окривљене ББ – адвокат Слободан Ћирић, са предлозима да Врховни суд усвоји захтеве за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе или исте укине и предмет врати на поновно суђење (адвокат Ирена Ђорђевић и адвокат Едвин Прелић), односно да Врховни суд побијане пресуде у целини преиначи или исте укине и врати првостепеном суду на поновну одлуку (адвокат Слободан Ћирић). Бранилац окривљеног АА - адвокат Едвин Прелић ставио је и предлоге у смислу члана 488. став 2. и 3. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА - адвокат Ирена Ђорђевић у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да исказ сведока ГГ представља незаконит доказ на коме се пресуда не може заснивати, обзиром да именовани сведок уопште није испитана пред тужилаштвом, ни пред судом, већ само у полицији.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ирене Ђорђевић су неосновани, а ово из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је сведок ГГ испитана на записнику Кти.бр. 58/17 од 23.11.2017. године у својству сведока од стране Вишег јавног тужилаштва у Пироту, а чијем испитивању су присуствовали и браниоци адв. Срђан Митић, адв. Дамир Бејић, адв. Батица Алексић, адв. Слободан Ћирић и адв. Марија Анђелковић.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 2) ЗКП омогућено је суду да на главном претресу изведе доказ путем вршења увида или читањем садржине записника о исказу сведока уколико су странке сагласне да се тако поступи уместо непосредног испитивања сведока који није присутан и то без обзира да ли је био позван или не. Упознавањем на главном претресу пред другостепеним судом одржаним дана 16.07.2025. године са садржином записника о исказу сведока ГГ, уместо непосредног

испитивања наведеног сведока на главном претресу, а што је другостепени суд учинио на сагласан предлог странака, суд је поступио у свему законито, сагласно процесној одредби члана 406. став 1. тачка 2) ЗКП, те је читањем наведеног записника извео законит доказ.

Следствено наведеном, Апелациони суд је, као другостепени суд, одржао претрес и у доказном поступку извео доказ на којем се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, те стога није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју бранилац окривљеног АА – адвокат Ирена Ђорђевић неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

На повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП указује и бранилац окривљеног АА - адвокат Едвин Прелић наводима да је суд доказе прибављене тајним надзором комуникације прихватио, обзиром да се током поступка пред судом другог степена није јавила сумња у њихову законитост. У вези са изнетим, бранилац наводи да окривљени тврди да аудио записи на главном претресу пред Вишим судом у Нишу практично нису били подобни за извођење као доказ, будући да се њихова садржина није могла чути приликом репродукције, па није било могуће извршити увид у исте, док пред Апелационим судом аудио записи нису били ни преслушани, већ је суд своје закључке засновао искључиво на писаним транскриптима разговора. У конкретном случају, оригинални аудио записи нису непосредно изведени пред судом на начин који омогућава њихову ствару садржинску проверу, јер се нису чули, односно у жалбном поступку уопште нису ни репродуковани. Уместо оригиналног тонског записа суд се ослонио искључиво на транскрипте, иако транскрипт не представља самостални доказ, већ само помоћно средство за праћење садржине аудио записа. Без непосредног преслушавања снимака није могуће проверити аутентичност разговора, идентитет говорника, контекст комуникације и евентуалне прекиде и неразумљиве делове, нити тачност самог транскрипта. На описани начин, по ставу одбране, суд је фактички засновао пресуду на доказу који није непосредно изведен пред судом.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у вези са чланом 419. став 1. ЗКП, на коју се указује изнетим наводима захтева, постоји ако се пресуда заснива на доказу који уопште није изведен на главном претресу, чиме би се онемогућило да се веће непосредно упозна са доказима.

Из списка предмета произлази да је другостепени суд – Апелациони суд у Нишу дана 16.07.2025. године одржао претрес у присуству Апелационог јавног тужиоца, окривљених и њихових бранилаца и у доказном поступку уз сагласност странака и након њиховог изјашњења, извршио увид, поред осталог и у записник о главном претресу пред првостепеним судом на коме су изведени докази прибављени применом посебних доказних радњи – преслушавање аудио записа разговора за дан 07.11, 08.11, 09.11, 10.11.2017. године и уз сачињене транскрипте наведених разговора за које су

странке и браниоци изјавили да су сагласни садржини разговора (с тим што су окривљени ВВ и његов бранилац остали при примедби које су изнели у првостепеном поступку везано за разговор 07.11.2017. године у 20 часова 13 минута и 15 секунди), те да странке и браниоци немају примедби на изведене доказе.

Дакле, по оцени овога суда, правноснажне пресуде се, насупрот наводима захтева, заснивају на доказу изведеном на главном претресу пред судом, па је самим тим суд био овлашћен да цени наведене доказе појединачно и у вези са осталим изведеним доказима, због чега су оцењени као неосновани наводи захтева за заштиту законитости да је суд поступио супротно одредби члана 419. ЗКП и да је тиме на штету окривљеног повређен закон из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Уједно Врховни суд указује и да наведени доказ није ни по начину прибављања ни по форми незаконит доказ, обзиром да је исти прибављен у складу са одредбама ЗКП о примени посебних доказних радњи - наредба судије за претходни поступак Вишег суда у Пироту на основу члана 166. и 167. ЗКП, а чињеница на коју бранилац указује да се репродуковани снимак, односно аудио запис лоше чуо приликом репродуковања није од утицаја на постојање ове повреде.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Едвин Прелић у поднетом захтеву за заштиту законитости указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да суштинско обележје кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ јесте постојање конкретне службене радње коју службено лице не врши или изврши супротно својим овлашћењима, а да таква радња није, у конкретном случају, прецизно одређена. Из изреке пресуде се не може јасно утврдити коју конкретну службену радњу је окривљени морао предузети, на основу ког конкретног овлашћења, у ком поступку, у односу на коју конкретно робу, у ком обиму, нити на основу ког несумњивог доказа је утврђено да су били испуњени услови за одузимање робе. Поред тога, бранилац указује и на непостојање саизвршилаштва, јер изостају суштински елементи који би указивали на постојање заједничког деловања у кривичноправном смислу.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Из изреке побијане правноснажне пресуде произлази да су окривљени дана 07.11.2017. године у ... у стању урачунљивости са умишљајем извршили кривично дело и то тако што су окривљени АА и ВВ заједнички као службена лица царински службеници – ... Одсека за ... ..., Сектора за ..., непосредно захтевали поклон за себе да у оквиру свог службеног овлашћења не изврше службену радњу коју би морали извршити, а окривљена ББ тако што је именованим службеним лицима обећала поклон да у оквиру свог службеног овлашћења не изврше службену радњу коју би морали извршити, на тај начин што су окривљени АА и ВВ приликом прегледа робе у три заустављена путничка возила на контролном пункту у насељу ... извршили визуелни преглед упаковане робе у тим возилима у којима се налазила већа количина робе, а да при томе нису, сходно члану 5. тачка 12. Царинског закона, предузели мере царинског

надзора и контроле ради утврђивања постојања и веродостојности докумената, врсте, количине и вредности робе и плаћање царинских дажбина за ту робу, за шта су од окривљене ББ захтевали поклон и док им је контрола била у току окривљени ВВ је обавестио свог претпостављеног да окривљена ББ поседује ЦПД обрачуна о плаћеним царинским дажбинама, који му је наложио да фотографише робу и ЦПД обрачуна, а затим је заједно са окривљеном ББ позивао више лица тражећи доказ о плаћању царине – ЦПД, те када је ДД послао преко апликације Вибер доказ о плаћању царине – ЦПД на име ЂЂ са датумом 03.11.2017. године као доказ да је наводно окривљена ББ платила царинске дажбине на робу коју је тада превозила, иако окривљена није платила царинске дажбине на робу коју је превозила, нити поседовала ЦПД о плаћеним царинским дажбинама окривљени ВВ и АА су јој заједно дозволили да настави путовање без одузимања робе, па како им тог дана окривљена ББ није одмах учинила поклон, окривљени ВВ је накнадно у току истог дана поново телефоном тражио од окривљене ББ обећани поклон у новцу и договорио се окривљеним АА телефоном у вези начина пријема обећаног поклона у новцу од окривљене ББ након чега је 10.11.2017. године сходно претходном договору окривљени АА примио обећани поклон у новцу од окривљене ББ и то износ од 600 евра при чему су били свесни забрањености свог дела и хтели његово извршење.

Кривично дело примање мита из члана 367. став 1. КЗ чини службено лице које непосредно или посредно захтева или прими поклон или другу корист или које прими обећање поклона или друге користи за себе или другог да у оквиру свог службеног овлашћења или у вези са својим службеним овлашћењима изврши службену радњу коју не би смело извршити или да не изврши службену радњу коју би морало извршити.

Сходно наведеном, по ставу Врховног суда стекли су се сви субјективни и објективни елементи кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ за које су окривљени оглашени кривим, јер су заједно непосредно захтевали поклон за себе да не изврше службену радњу из оквира својих службених овлашћења коју би морали извршити и то са умишљајем, свесни забрањености свога дела, а на начин ближе описан у изреци побијане правноснажне пресуде. При томе, а супротно наводима захтева, радње окривљених су потпуно конкретизоване и детаљно описане у изреци побијане пресуде.

Имајући у виду наведено, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Едвина Прелића којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ирене Ђорђевић је недозвољен, као и захтев браниоца окривљене ББ – адвоката Слободана Ћирића у целости, док захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Едвина Прелића у преосталом делу, нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485.

став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Наиме, бранилац окривљеног АА - адвокат Ирена Ђорђевић у преосталом делу захтева за заштиту законитости указује на погршено и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, оспоравајући чињеничне закључке суда везане за постојање елемената кривичног дела, као и узрочно-последичне везе између давања користи и поступања сужбеног лица у вези са конкретном службеном радњом, изnoseћи износи генезу поступања окривљеног и сопствену оцену доказа, превасходно одбране окривљених АА и ББ.

У поднетом захтеву за заштиту законитости на повреду закона из члана 440. ЗКП указује и бранилац окривљене ББ наводима којима, такође, износи генезу поступања окривљених и сопствену оцену доказа, а пре свега телефонске комуникације, те закључује да је немогуће и животно нелогично да су оптужени у присуству других лица пре отпочињања службене радње коју су морали извршити, од окривљене ББ захтевали поклон, а окривљена ББ то и прихватила, обзиром да је суд утврдио да су у поступку визуелног прегледа робе, као и фотографисању робе од стране окривљених, била присутна и друга лица (ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, царински службеник ЈЈ, као и лица у заустављеним аутомобилима...), дакле вршењу службене радње уз окривљене је био и царински службеник ЈЈ који није вршио контролу, а што се све потврђује из транскрипта телефонских разговора између окривљених ВВ и АА. По ставу овог браниоца, пресуда је заснована на погрешно утврђеном чињеничном стању из ког разлога је противно одредбама материјалног права окривљена оглашена кривом за кривично дело из члана 368. став 1. КЗ.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ирене Ђорђевић у наведеном делу, као и захтев за заштиту законитости браниоца окривљене ББ – адвоката Слободана Ћирића у целости оценио као недозвољене.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Едвин Прелић у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења означава повреду закона из члана 439.

тачка 2) и члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, међутим наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се састоје конкретно означене повреде, односно не наводи се ниједан од разлога за постојање ових повреда опредељених у наведеним члановима закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвокат Едвин Прелић у наведеном делу нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, члана члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник**  
**Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Јасмина Васовић, с.р.**

За тачност отправака  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић